

TEMA

'Heresy' de Catherine Nixey

Aquest llibre explora els orígens del cristianisme en el context de la religiositat de l'imperi romà, destacant l'existència de múltiples sectes i interpretacions alternatives de la figura de Jesús, la persecució que van patir, així com la seva pervivència en elements del cristianisme popular.

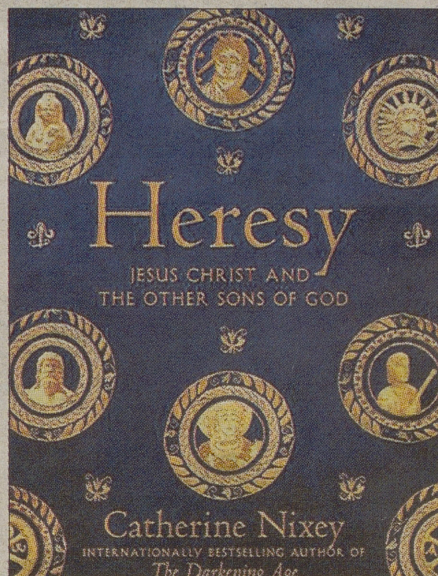
Cristianismes alternatius

♦♦ Josep Maria Buades *

Aquestes vacances de Nadal m'ho he passat d'allò més bé amb la lectura del llibre de Catherine Nixey *Heresy* (Herejía en la seva traducció al castellà). No és que aquest assaig digui moltes novetats; bona part de la informació recollida ja s'havia publicat anteriorment. Però aquesta autora britànica (filla d'una exmonja i un exfrare) té una ploma molt àgil i la

fina ironia dels millors escriptors del seu país. Un dels encerts de Nixey és situar el naixement del cristianisme dins la religiositat dominant a l'imperi romà fa dos mil anys. Llavors eren abundants les curacions miraculoses (si bé les ments preclares dubtaven de la seva veracitat) i també les resurreccions, des d'humans fins a cans i sardines (!). A més, a l'imperi aparegueren altres personatges que tant per l'aparença física com pels fets eren bastant homologables a Jesús de Natzaret. El cas més notori va ser el d'Apol·loni de Tiana, la

vida i miracles del qual són quasi calcats als del Messies.

Abans de la conversió de Constantí i la imposició del cristianisme com a religió d'estat (s. IV), aquest credo estava dividit en múltiples

sectes i cadascuna d'elles comptava amb la seva pròpia interpretació de Crist. Aquests relats alternatius de la vida de Jesús es coneixen com els evangelis 'apòcrifs', en contraposició als quatre evangelis 'canònics' que l'Església inclougué al Nou Testament. D'aquests relats, igual que dels fets dels altres 'Fills de Déu' coetanis, ens han quedat tan sols vestigis. La persecució als 'heretges', o sigui els que optaven per un cristianisme alternatiu, va ser implacable.

Tot i això, restes d'aquesta religiositat primitiva subsisteixen en el cristianisme popular. Quan posam un bou i una mula al betlem o si afirmam que els Reis d'Orient eren tres i es deien Gaspar, Melcior i Baltasar, sense saber-ho estam al·ludint als apòcrifs.

* Doctor en Història

TEMA

El degà de la premsa forana

El centenari Onofre Arbona, una figura clau en la història de Montuïri, ha dedicat més de sis dècades a la revista *Bona Pau*, que també celebra 77 anys de vida, destacant la constància i l'adaptació com a claus del seu èxit. Un homenatge a un llegat que forma part de la identitat del poble.

Onofre Arbona i la revista 'Bona Pau'

♦♦ Gabriel Mayol Arbona *

Hi ha trajectòries que són inseparables. Són vides que s'entorcellen fins al punt que arriba un moment que resulta impossible separar-ne l'una de l'altra. Aquest és el cas d'Onofre Arbona Miralles i la revista *Bona Pau* de Montuïri, que, de manera casual, coincideix

xen a celebrar l'aniversari el mes de gener.

El primer va ser el passat dia 3 quan l'exdirector de la revista va celebrar el seu centenari de vida envoltat de família, amics i col·laboradors de la publicació en un acte d'homenatge. El segon serà el pròxim 27 de gener quan l'anomenada popularment com «fulla de la *Bona Pau*» arribarà als setanta-set anys de publicació ininterrompuda. Unes xifres que només es poden

definir amb dos adjectius: constància i capacitat d'adaptació.

La constància d'un jove mestre d'escola que es comprometé amb el fundador de la revista Bernat Martorell a dirigir-la durant un any el 1953 i acabà essent-ne el màxim responsable fins a l'any 2018. Són seixanta-cinc anys d'omplir pàgines, corregir proves, anar i tornar de les impremtes, cercar anunciant i fitxar nous col·laboradors aconseguint que la *Bona Pau* sigui un dels pilars del poble de Montuïri

Una fita que no seria possible sense la capacitat d'adaptació d'una publicació nascuda dins l'Església militant del nacionalcatolicisme que passà de full parroquial a revista de premsa forana l'any 1981. Un canvi que també suposà l'abandó del castellà i l'adopció del català per sortir escrita com parlen els

seus lectors.

En un temps en què les revistes de la premsa forana cada vegada allarguen més els intervals de publicació, si no abandonen directament el paper per passar a ser només en línia, la revista *Bona Pau* esdevé un reducte de la manera de fer d'un temps i, fins i ara, amb l'aprovació dels lectors. Tot això és, en bona part, el llegat d'Onofre Arbona.

* Doctor en Història

TEMA

Transformant l'aprenentatge

La intel·ligència artificial (IA) està transformant l'educació, oferint eines per enriquir l'aprenentatge i personalitzar l'experiència educativa. Aquest article explora com aprofitar la IA per millorar la pràctica pedagògica i el rendiment acadèmic de l'alumnat i preparar-lo per al futur.

¿Cómo integro la IA en mi aula?

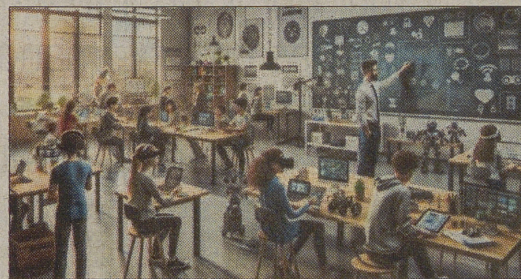
♦♦ Alexandra Lizana Carrió *

La integració de la IA en el àmbit educatiu està transformant la manera en que el professorat aborda la ensenyança i el aprenentatge. Esta ofrece una amplia gama de herramientas que pueden facilitar y enriquecer el proceso educativo, permitiendo a los agentes educativos innovar en sus metodologías y personalizar la experiencia de

aprendizaje. A medida que las herramientas de IA se vuelven más accesibles, es fundamental saber cómo podemos aprovechar estas tecnologías para mejorar la práctica pedagógica y optimizar el rendimiento académico del alumnado.

En este contexto, contamos con diversas actividades que se pueden implementar utilizando la IA, que no solo fomentan una enseñanza más efectiva, sino que también preparan al alumnado para un futuro en el que la inteligencia artificial será parte de su vida cotidiana.

Algunos ejemplos con los que contamos serían: en el diseño de la situación educativa, mediante la preparación de las clases; la creación de materiales interactivos, que permitan la participación activa; el trabajo en equipo y el intercambio de ideas en línea, como cuestionarios, presentaciones, simulaciones, rúbricas de evaluación o exámenes, así como tomar decisiones relativas a mejorar el rendimiento académico, identificando áreas de mejora o adaptaciones curriculares en casos específicos.

No tengamos miedo de integrar

en el aula actividades que involucren directamente el uso de la IA, como el diseño de prompts o coevaluación de los mismos, para desarrollar el pensamiento crítico, para validar la información generada por algoritmos o en función de los prompts que recibe el alumnado de las diversas herramientas que usa y que puedan ir ajustando la demanda en función de la tarea requerida en el aula.

En resumen, la IA ha llegado para quedarse y es adecuado pensar que si la integramos en nuestras aulas, estamos fomentando habilidades que nuestro alumnado necesita para su formación integral y preparación de cara al futuro.

* Llicenciada en Pedagogia i Doctora en Tecnologia Educativa